

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 5338 van 20 december 2007
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Tunesische nationaliteit op 1 oktober 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister houdende de weigering tot vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 16 mei 2003.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 20 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2007 om 9u30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DUMERY, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 29 april 2003 een aanvraag tot vestiging in in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.2. Op 15 mei 2003 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing wordt aan verzoeker betekend op 24 september 2003.

1.3. Op 16 mei 2003 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissing wordt aan verzoeker betekend op 24 september 2003. Dit is de bestreden beslissing.

1.4 Bij schrijven van 25 september 2003 diende verzoeker een verzoek tot herziening in tegen de hierboven vermelde beslissingen van 15 en 16 mei 2003 van de gemachtigde van de Minister.

1.5 Nadat verzoeker op 5 september 2007 door de dienst Vreemdelingenzaken bericht werd nopens de gevolgen voor de verzoeken tot herziening door de recente wetswijzingen, diende hij op 1 oktober 2007 onderhavig beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de in punt 1.3 vermelde beslissing.

1.6. Bij brief van 11 oktober 2007 maakt de gemachtigde van de Minister aan de Raad kenbaar dat de in punt 1.2. bedoelde beslissing (bijlage 20) ingetrokken werd.

2. Onderzoek van het beroep.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“In toepassing van artikel 45 § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 (*) betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging aangevraagd op 29/04/2003 geweigerd aan B.K.B.Y {...}

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene werd door de Correctionele Rechtbank te Gent op 15/01/2003 tot 1 jaar gevangenisstraf veroordeeld voor het toebrengen van slagen en verwondingen – opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg.

In toepassing van artikel 7-3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de vijftien dagen.”

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsverplichting. Ter adstruering van dit middel stelt verzoeker dat maatregelen van openbare orde of van staatsveiligheid enkel gegrond mogen zijn op het persoonlijk en huidig gedrag van de betrokkene. Verzoeker benadrukt dat, waar de bestreden beslissing enkel verwijst naar de enige correctionele veroordeling die hij heeft opgelopen, dit geen

voldoende motivering uitmaakt en de zorgvuldigheidsplicht schendt. Ter ondersteuning haalt verzoeker diverse rechtspraak aan die stelt dat een strafrechtelijke veroordeling slechts in aanmerking mag komen voor een maatregel tot verwijdering indien er een onmiddellijk gevaar bestaat en indien er redenen voorhanden zijn om te vrezen dat de betrokkene nieuwe misdrijven zal plegen. Verzoeker merkt tenslotte op dat hij zich inspant om zich in de Belgische samenleving te integreren, waarbij hij verwijst naar zijn jarenlange tewerkstelling. In zijn memorie van wederantwoord haalt verzoeker bovendien de schending aan van artikel 40 § 6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat wat betreft de aangehaalde schending van artikel 40 § 6 van de Vreemdelingenwet, verzoeker dit middel voor het eerst opwerpt in zijn memorie van wederantwoord. Verzoeker laat evenwel na aan te tonen dat dit middel van openbare orde is en dat hij dit niet in het inleidende verzoekschrift kon aanvoeren. Dergelijk middel kan niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de memorie van wederantwoord worden aangevoerd (*cf.* R.v.St., nr. 138.290, 9 december 2004, R.v.St., nr. 124.062, 9 oktober 2003).

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (*cf.* R.v.St., nr. 124.464, 21 oktober 2003). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (*cf.* R.v.St., nr. 133.900, 14 juli 2004). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon de verzoeker zich steunt op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, uit het middel blijkt dat hij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen, kent doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kunnen dragen. Verzoeker voert met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (*cf.* R.v.St., nr. 116.486, 26 februari 2003).

2.4. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling van de aanvraag tot vestiging in de plaats te stellen van de administratieve overheid. In de uitoefening van zijn wettelijk toezicht is de Raad enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.5. Uit artikel 43 van de Vreemdelingenwet en artikel 47, § 7, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 blijkt dat de vestiging aan een E.G.-vreemdeling en een gelijkgestelde kan geweigerd worden om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid op voorwaarde dat de maatregelen van openbare orde of van openbare veiligheid uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling, met de nuancering dat het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf niet volstaat. In de bestreden beslissing wordt evenwel verwezen naar het gedrag van verzoeker via de opsomming van de feiten waaraan verzoeker zich schuldig heeft gemaakt en waarvoor hij ook effectief veroordeeld werd. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker veroordeeld werd wegens opzettelijke slagen en verwondingen aan -16 jarigen of onbekwamen als ouder of enig ander persoon die er gezag over heeft of er de bewaring van heeft en wegens opzettelijke slagen en verwondingen aan zijn echtgenote of samenlevende persoon. Uit de processen-verbaal die zich bevinden in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich daaraan herhaaldelijk schuldig maakte. Gezien de aard van de feiten en hun herhaald karakter vindt verzoekers bewering dat hij geen actueel gevaar vormt voor de openbare orde geen steun in het administratief dossier. Door te stellen dat hij zich inspant om zich te integreren in de Belgische samenleving en hij al jarenlang werkt, toont verzoeker verder niet aan dat de

beslissing om zijn gedrag te bestempelen als een gevaar voor de openbare orde kennelijk onredelijk is. Wat betreft de ingeroepen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel merkt de Raad op dat dit beginsel inhoudt dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en op correcte, zorgvuldige wijze aan feitenvinding dient te doen. In de bestreden beslissing werd, met verwijzing naar de correctionele veroordeling die verzoeker heeft opgelopen alsook voor welke feiten hij deze veroordeling heeft opgelopen, beslist tot weigering van de vestiging aan verzoeker. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij, met de gegevens die haar ter beschikking stonden, de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze heeft genomen.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en zeven door:

mevr. M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA